

[Stetter.]

For det andet skal jeg sige til hr. Glistrup, at det konservative folkeparti er tilhænger af, at vi hæver personfradraget så meget, som der er mulighed for. Såfremt hr. Glistrup ville læse fortrykket fra første behandling, ville det ærede medlem også forstå, at vi har anmeldt dette synspunkt. Det er ikke et nyt synspunkt for det konservative folkeparti. Det har vi haft igennem mange år. Vi er gået til valg på dette synspunkt, men vi har et budgetspørgsmål at tage hensyn til, og det har hr. Glistrup også. Det har ikke været muligt hverken for fremskridtspartiet eller for det konservative folkeparti eller for andre partier at stille realistiske forslag, som kan begrænse udgiftsstigningerne på statens budget. Forudsætningen for, at vi kan hæve personfradraget, er, at man stiller sådanne realistiske forslag, som kan vedtages i dette ting.

Erhard Jakobsen (CD):

Også jeg vil begynde med at udtale min glæde over, at de bemærkninger, som hr. Glistrup gjorde herfra, drager fremskridtspartiets skattepolitiske linje meget, meget hen i retning af det, som der nok er et flertal for i dette ting. Det synes jeg lover godt for de drøftelser, som vi ikke kan føre til ende i denne forbindelse — det ved jo alle, men som vi naturligvis i sommerens løb gang på gang vil vende tilbage til.

Jeg kan altså både give tilslutning til den linje, der lå i hr. Glistrups betragtninger dér, og også hans bemærkninger om hr. Mærsk Mc-Kinney Møller og hans betydning for det danske samfund er jeg ganske enig i. Hvor meget så hr. Mærsk Mc-Kinney Møller i øvrigt vil være enig med hr. Glistrup, det skal jeg lade ligge. Som hr. Kampmann rigtigt sagde: han kan jo ikke udtale sig herfra.

På centrum-demokraternes vegne sagde jeg allerede under åbningsdebatten, at jeg tror, den linje, vi lagde i vores skattelettel-sespolitik i sidste omgang, nemlig at først drejede det sig om at lette marginalskatten, altså skatten af en ekstra indkomst, den er nok mindre aktuel i den kommende tid. Nu drejer det sig netop, som hr. Glistrup peger på med sit forslag, om at foretage en sådan forhøjelse af bundgrænsen, at vi bringer

600.000-700.000 mennesker ud af systemet. For det er jo det, der sker.

Det er da noget, jeg ved hr. Glistrup lægger så stor vægt på, som jeg gør, men det har bare ikke været nævnt, at det er formentlig den største part af folkepensionisterne, og det kan formentlig blive samtlige folkepensionister, hvis man derudover ville indføre den regel, som jeg tror man også i socialdemokratiet tumler noget med, måske at gøre en del af alle sociale ydelser skattefri. Lagde man dette oven på en bundgrænse, så ville man nok kunne nå frem til, at samtlige pensionister, eller langt den største del af dem, dermed var helt ude af systemet. Dertil kommer mange unge under uddannelse, der tager job osv. Der er ikke tvivl om, at vi derved kan frembringe en betydelig administrativ lettelse.

Det er altså meget, meget nemt at pege på fordelene ved det, men som hr. Stetter rigtigt pegede på det, er der jo lige det problem, at vi skal skaffe 8 mia kr., og det bliver måske 10 mia kr., inden vi når frem til at få det regnet ud. Fra de tidligere drøftelser ved vi, at det drejer sig om ca. 1.100 mill. kr., der kommer mindre ind i statens og kommunens kasser, for hver 1.000 kr., vi hæver bundfradraget. Jeg forestiller mig, at det nok er noget omkring 10 mia kr., vi skal skaffe hjem. Jeg ved godt, det er for tidigt at bedømme det endnu. Regeringen har lovet, at vi skal i gang med sparedrøftelser, lige så snart regeringen selv har gjort sig klar over sine planer, og det skal vi lave i sommer, naturligvis. Jeg forestiller mig, at en realistisk besparelse, som kan få skattemæssig virkning, det er noget med 4-5 mia kr. Jeg tror, vi lige så godt på forhånd kan se i øjnene, at længere kommer vi ikke, når der bagved skal stå et flertal i dette ting.

Derfor tillader jeg mig igen en gang, som jeg har gjort det før, at sige: jeg tror, tingets medlemmer realistisk må indstille sig på, at betingelsen for, at vi kommer videre med dette, er en momsforhøjelse på 3-5 pct. Gør man ikke det, så bliver alt det andet bare udtryk for gode ønsker, man gerne vil gennemføre, men man får ikke givet befolkningen det, som befolkningen længes efter.

Jeg håber, det skal lykkes at nå frem til et flertal, og jeg håber, at vi så må se fremskridtspartiets stemmer blandt dem, der